

Stretnutie viery, nádeje a splnenie Božích prísľúbení (4)

Na dnešnej audiencii pápež František vysvetlil význam Magnifikátu: hymnu chvály Bohu a prísľubov, ktoré nám dal.

05.02.2025

Čítanie: Lk 1,39-42

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a

pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: «Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.».

Spontánne slová pápeža Františka pred katechézou: *Chcem sa ospravedlniť, pretože pri tomto silnom prechladnutí sa mi ťažko hovorí. Preto som požiadal svojho brata, aby prečítal katechézu. Bude ju čítať lepšie ako ja.*

Katechézu pápeža prečítal kňaz Pierluigi Giroli:

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes rozjímame o kráse Ježiša Krista, ktorý je našou nádejou, v tajomstve Navštívenia. Panna Mária navštevuje svätú Alžbetu; ale predovšetkým je to

Ježiš, ktorý v matkinom lone navštevuje svoj ľud (porov. Lk 1, 68), ako hovorí Zachariáš vo svojom chválospeve.

Po úžase a údive nad tým, čo jej oznámil anjel, Mária vstáva a vydáva sa na cestu, tak ako všetci povolani v Biblii, pretože „jediný úkon, ktorým človek môže odpovedať Bohu, ktorý sa zjavuje, je úkon neobmedzenej disponovanosti“ (H. U. von Balthasar, *Vocazione*, Roma 2002, 29). Táto mladá dcéra Izraela si nevyberá chrániť sa pred svetom, nebojí sa nebezpečenstiev a posudzovania druhých, ale vychádza v ústrety druhým.

Keď sa človek cíti milovaný, zakúša silu, ktorá uvádza do pohybu lásku; ako hovorí apoštol Pavol, „Kristova láska nás ženie“ (2 Kor 5, 14), poháňa nás, hýbe nami. Mária cíti pohnutie lásky a ide pomôcť žene, ktorá je jej príbuznou, ale je aj starenkou, ktorá

po dlhom čakaní prijíma tehotenstvo, v ktoré už nedúfala a ktoré je namáhavé v jej veku. Avšak Panna Mária ide k Alžbete aj preto, aby sa podelila o svoju vieru v Boha, ktorému nič nie je nemožné a o nádej, že sa splnia jeho prisľúbenia.

Stretnutie týchto dvoch žien vyvoláva prekvapujúci účinok: hlas „milostiplnej“, ktorý pozdravuje Alžbetu, vyvoláva proroctvo v dieťati, ktoré starenka nosí vo svojom lone, a vzbudzuje v nej dvojité požehnanie: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života! A tiež blahoslavenstvo: „Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán" (v. 45).

Zoči-voči uznaniu mesiášskej identity svojho Syna a svojho poslania matky, Mária nehovorí o sebe, ale o Bohu a vyslovuje chválospev plný viery, nádeje a radosti; chválospev, ktorý zaznieva každý deň v Cirkvi počas

modlitby vešpier: *Magnifikat* (Lk 1, 46 - 55).

Táto chvála Bohu Spasiteľovi, ktorá vytryskla zo srdca jeho pokornej služobnice, je slávnostnou pamiatkou, ktorá syntetizuje a naplňa modlitbu Izraela. Je pretkaná biblickými rezonanciami, čo je znakom toho, že Mária nechce spievať „mimo chóru“, ale ladiť s otcami, vyzdvihujúc svoj súcit s pokornými, s tými maličkými, ktorých Ježiš vo svojom kázaní vyhlási za „blahoslavených“ (porov. *Mt* 5, 1-12).

Masívna prítomnosť veľkonočného motívu robí z *Magnifikátu* aj pieseň vykúpenia, ktorá má v pozadí spomienku na oslobodenie Izraela z Egypta. Slovesá sú všetky v minulom čase, preniknuté spomienkou na lásku, ktorá zapaluje prítomnosť vierou a budúcnosť osvecuje nádejou: Mária ospevuje milosť

minulosti, avšak je ženou
prítomnosti, ktorá vo svojom lone
nosí budúcnosť.

Prvá časť tohto chválospevu chváli
Božie pôsobenie v Márii, mikrosvete
Božieho ľudu, ktorý sa plne pridrža
zmluvy (v. 46-50); druhá časť sa
rozprestiera nad Otcovým
pôsobením v makrosvete dejín jeho
detí (v. 51-55), a to prostredníctvom
troch kľúčových slov: pamäť -
milosrdenstvo - prísľub.

Pán, ktorý sa sklonil nad malou
Máriou, aby v nej vykonal „veľké
veci“ a urobil ju Pánovou matkou,
začal zachraňovať svoj ľud od exodu,
pamätajúc na všeobecné požehnanie
prisľúbené Abrahámovi (porov. Gn
12, 1-3). Pán, verný Boh naveky,
vyliat na ľud verný zmluve
nepretržitý prúd milosrdnej lásky „z
pokolenia na pokolenie“ (v. 50) a
teraz zjavuje plnosť spásy vo svojom
Synovi, poslanom, aby zachránil ľud

od hriechov. Od Abraháma až po Ježiša Krista a spoločenstvo veriacich sa tak Veľká noc javí ako hermeneutická kategória na pochopenie každého nasledujúceho oslobodenia až po oslobodenie uskutočnené Mesiášom v plnosti času.

Drahí bratia a sestry, prosme dnes Pána o milosť, aby sme vedeli očakávať naplnenie všetkých jeho prisľúbení; a aby nám pomohol prijať Máriinu prítomnosť v našom živote. Aby sme v jej škole všetci objavili, že každá duša, ktorá verí a dúfa, „počne a porodí Božie slovo“ (sv. Ambróz, *Výklad evanjelia podľa Lukáša 2, 26*).

*(Preklad Slovenská redakcia
Vatikánskeho rozhlasu – Vatican
News, Andrej Klapka, Zuzana
Klimanová)*

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/stretnutie-
viery-nadeje-a-splnenie-bozich-
prislubeni-4/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/stretnutie-viery-nadeje-a-splnenie-bozich-prislubeni-4/) (09.08.2025)